

॥ पवमानसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - १/प्रश्नः - ४/अनुवाकः - ८)

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - ५/प्रपाठकः - ६/अनुवाकः - १)

ॐ तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः।
दधिक्राव्णो अकारिषम्। जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सुरभिर्नो
मुखांकरत्। प्रण आयूषि तारिषत्।

आपो हि ष्ठा मयो भुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महेरणां
चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयते ह नः।
उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय
जिन्वथ। आपो जनयथा च नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥
यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यं
जनानाम्। मधुश्चुतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शङ्
स्योना भवन्तु॥

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति।
याः पृथिवीं पयसोन्दन्ति शुक्रास्ता न आपः शङ् स्योना
भवन्तु॥

शिवेन मा चक्षुषा पश्यताऽऽपः शिवया तनुवोप स्पृशत् त्वचं

मे। सर्वा॑ अ॒ग्नी॑ र॒प्सुष॑दो हुवे वो मयि॒ वर्चो॑ बल॒मोजो॑
नि ध॑त्त॥

पव॑मानः सुव॒र्जनः॑। प॒वित्रे॑ण विच॑र्षणिः। यः पोता॒ स
पु॑नातु मा। पुन॑न्तु मा देवज॒नाः। पुन॑न्तु मन॑वो धि॒या।
पुन॑न्तु विश्व॑ आ॒यवः॑। जात॑वेदः प॒वित्र॑वत्। प॒वित्रे॑ण पुनाहि
मा। शु॒क्रेण॑ देव॒दीद्य॑त्। अ॒ग्ने ऋ॒त्वा ऋतू॑ रनु॑। यत्ते
प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑। अ॒ग्ने वि॒त॑तमन्तरा। ब्रह्म॒ तेन॑ पुनीमहे।
उ॒भाभ्यां॑ देवसवितः। प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च। इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे।
वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्यागा॑त्। यस्यै॑ ब॒ह्वीस्त॑नुवो वी॒तप॑ष्ठाः।
तया॑ मद॑न्तः सध॒माद्यै॑षु। व॒यः स्या॑म प॒त॑यो रयी॒णाम्।
वै॒श्वान॑रो र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु। वातः॑ प्रा॒णेने॑षिरो म॒यो भूः।
द्यावा॑पृथि॒वी प॑य॒सा प॑योभिः। ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञिये॑ मा पुनीताम्।
बृ॒हद्भिः॑ सवित॒स्तृभिः॑। वर्षि॑ष्ठैर्दे॒वम॑न्म॒भिः। अ॒ग्ने दक्षैः॑ पुनाहि
मा। येन॑ दे॒वा अपु॑नत। येनाऽऽपो॑ दि॒व्यं कशः॑। तेन॑
दि॒व्येन॑ ब्रह्म॒णा। इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे। यः पा॑वमा॒नीर॒ध्येति॑।
ऋषि॑भिः स॒म्भृत॑ रसम्। स॒र्व स॑ पू॒तम॑श्नाति। स्व॒दितं॑
मा॒त॒रि॒श्व॒ना। पा॑वमा॒नीर्यो॑ अ॒ध्येति॑। ऋषि॑भिः स॒म्भृत॑ र॒सम्।
तस्मै॑ सर॑स्वती दुहे। क्षी॒र स॒र्पिर्मधू॑दकम्॥
पा॑वमा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दुघा॑हि प॒यस्व॑तीः। ऋषि॑भिः
स॒म्भृतो॑ रसः। ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑मृतं हितम्। पा॑वमा॒नीर्दि॑शन्तु नः।
इ॒मं लो॒कम॑थो अ॒मुम्। का॒मा॒न्त्सम॑र्धयन्तु नः। दे॒वीर्दे॒वैः

स॒माभृ॑ताः। पा॒व॒मा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दु॒घा॒हि घृ॑त॒श्चु॒तः।
 ऋ॒षि॑भिः स॒म्भृ॑तो र॒सः। ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑ ह॒ितम्। येन॑
 दे॒वाः प॒वित्रे॑ण। आ॒त्मानं॑ पु॒नते॒ सदा॑। तेन॑ स॒हस्र॑धारेण।
 पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा। प्रा॒जाप॒त्यं प॒वित्र॑म्। श॒तो॒द्याम॑
 हि॒र॒ण्म॒यम्। तेन॑ ब्र॒ह्म वि॒दो व॒यम्। पू॒तं ब्र॒ह्म पु॑नीमहे। इन्द्रः
 सु॒नी॒ती स॒ह मा पु॑नातु। सोमः स्व॒स्त्या वरु॑णः स॒मी॒च्या।
 य॒मो रा॒जा प्र॑मृ॒णाभिः पु॑नातु मा। जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या
 पु॑नातु। भूर्भुवः सु॒वः।

तच्छ्रु॑ं योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दै॒वीः
 स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्।
 शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥